

italský renesanční druh divadla

freska v Sixtinské kapli

nepodepsaný da Vinciho obraz

6 tun mramorové váhy

pořádný brajgl na plátně

belgická pocta renesanci

oblíbená stavba B. Smetany

bojovník s větrnými mlýny

PO KOM DOSTALY SVÉ JMÉNO?

COMMEDIA DELL'ARTE

Jednalo se o speciální druh renesančního umění (**divadla**), ve kterém hráli pouze profesionální herci.

Dopředu znali scénář, ale jinak se jednalo o velkou **improvizaci** (samotné ztvárnění děje se odvíjelo od nálady, atmosféry i diváků).

Herci ztvárňovali ustálené postavy (pýchu, předsudky, marnivost atd.)

Základ scény tvořily **nápadné kostýmy a výrazné masky (škrabošky)**.

milenecké dvojice **hamižní otcové** **záletník**
vychytralí sluhové **vykutálení starci**

Od 17. století se tento typ hry rozšířil do celé Evropy a od 18. století již docházelo k jeho nahrazení divadelní hrou s pevným scénářem.

Prvky commedia dell'arte jsou patrné především v klasicistních hrách divadelních velikánů **Carla Goldoniho (Sluha dvou pánů)** či **Moliéra (Lakomec)**.

Na začátku 20. století se tímto typem umění inspirovala avantgarda.

ERASMUS ROTTERDAMSKÝ

Během svého života upozorňoval na omyly své doby, snažil se je lidem rozumně vysvětlit. Vyznával, že za pravdu se musí bojovat, překonávat překážky a nenechat se otrávit intrikami. Chtěl, aby se vzdělání šířilo díky vzájemné pomoci myslitelů i politiků. S jeho jménem je spojován studijní projekt v zahraniční, který je určen studentům středních a vysokých škol

CHVÁLA BLÁZNIVOSTI

Alegorické kritické dílo, které je psáno v latině a je věnováno paní Bláznivosti. Ukazuje na hloupé lidské vlastnosti a ctiče, které je potřeba překonat.

UČENEC A CESTOVATEL
ERASMUS ROTTERDAMSKÝ

DALŠÍ ALEGORICKÉ POSTAVY:
OPILSTVÍ
NEVZDĚLANOST
PODLÉZAVOST
SOBECTVÍ

LIDÉ NEJSOU DOKONALÍ
PODLÉHAJÍ SAMOLIBOSTI,
JEŠITNOSTI A FANATISMU

VYPRÁVĚNOU FORMOU MONOLOGU
KRITIKA CÍRKVE, PANOVNÍKŮ,
UČENCŮ I FILOSOFŮ

FRANCOIS REBELAIS

Francouzský šlechtic, který se rozvíjel jak na poli literatury, tak medicíny. Zastával úřad sekretáře pařížského biskupa. Jednalo se o významnou renesanční osobnost se zájmem o řadu oborů: právo, filosofie či archeologie.

V jeho literatuře můžeme nalézt znaky parodie (zesměšnění) a satiry (vtipnou kritiku společnosti)

GARGANTUA A PANTAGRUEL

Parodický román na středověké příběhy o rytířích a obrech. Hlavními hrdiny jsou obr Gargantua (usazený středověký člověk) a jeho syn Pantagruel (renesanční pokroková osobnost).

KRITIKA ŽIVOTA A STŘEDOVĚKÉHO
KŘESŤANSKÉHO MYŠLENÍ

RŮZNÉ VRSTVY JAZYKA PODLE
POSTAV PŘÍBĚHU (I NÁŘEČÍ A
VULGARISMY)

VLASTNÍ ROZUM A LOGIKA VÍTEŽÍ
NAD POUHOU VÍROU A FANATISMEM

KVŮLI NÁMĚTU O OBRECH BYLY
TYTO KNIHY CÍRKVÍ ZAKÁZÁNY

LÉKAŘ A LITERÁT
FRANCOIS REBELAIS